

Tuto louku, která nejeví žádných stop kultury a byla ještě dobrě zachována, zvolil jsem za objekt zvláště vhodný pro vyzkoušení různých metod pro prozkum lučních porostů. Metoda sčítací, o kterou jsem se nejprve pokusil, byla v největší části louky zcela nemožná a to jak při sčítání ve čtverečním metru, rozdeleném na čtvereční decimetry, tak při sčítání posekaného porostu. V prvním případě nebylo možno mnohé druhy vůbec sčítati, poněvadž příslušnost lodyh, resp. stébel k jednomu individuu nebyla zřetelná. Při posekaní určité plošky bylo možno počítati nikoliv individua, nýbrž stébla (resp. innovace) nebo lodyhy. Nehledě k tomu, že nastala tím podstatná nerovnoměrnost, poněvadž byly sečítány jako rovnocenné jednotky jednak celá individua (tak u pcháče bahenního, atd.), jednak jen části individuí (tak u ostřice srstnaté a jiných), bylo sčítání znemožněno tím, že některé, zvláště sterilní druhy, tak na př. kostřava ovčí, rozpadly se v části, které se ke sčítání naprostě nechodily. Mimo to tato nepatrná, jen 60 kroků dlouhá a více jak dvakrátě užší louka vykazovala takové variace ve svém porostu, že bylo by nutno při nejmenším zpracování celou třetinu její plochy, kterýžto úkol mohl by být proveden sotva za celotýdenní plné práce a ovšem s předchozím svolením majitele, jenž by použitím této metody přišel téměř o všechno seno.

Louka ta je přirozená, třebas ne původní, poněvadž v dávnych dobách byla celá enklava Račínská (s vyloučením mokrých luk bažinných a mechatých) lesnatá a teprve po umělém odlesnění vytvořila se časem tato louka, zajisté bez jakéhokoliv zasáhnutí ruky lidské a její porost se konečně uvedl v jakousi rovnováhu, vyjádřenou dnešním porostem. Louka není vůbec opásána, pouze její nejsevernější cíp a malý pruh při východním okraji jeví nepatrné stopy bývalého opásání a souvisejícího s tím pohnovení, které se projevuje zejména hojným výskytem druhu *Leontodon hispidus*.

Poněvadž metoda sčítací naprostě selhala, resp. ukázala se neprověditelnou, zjistil jsem jednotlivé typy porostu a pak stanivil odhadem jejich složení, které jsem vyjádřil čísly 1—5, při čemž číslo 5 znamená nejvyšší stupeň abundance, číslo 1 pak nejnižší; druhy zcela ojedinělé v tom kterém typu označil jsem (1). S hlediska oekologického byly velmi pozoruhodné různé formy téhož druhu, vyskytajícího se v rozmanitých typech. Tak na př. tvořila kostřava červená formy přestatné, až přes $1\frac{1}{2}$ m vysoké a širokolisté, formy střední, 5—7 dm vysoké a konečně nízké, 3—4 dm vysoké, úzkolisté formy xerofilní, které připomínaly spíše kostřavu ovčí. Také množství druhů jiných vyjadřovalo svou oekologickou formou speciální podmínky toho kterého typu.

Hlavní typy byly tyto (viz připojený náčrtkek):

1. **Danthonietum**, jako typ suchomilný, nízký, při čemž vůdčí druh tvořil střední patro (mochna nátržník a jiné spodní), kdežto vyšší patro bylo representováno volně roztroušenou, ovšem v celku hojnou kostřavou červenou. Složení v hrubých rysech bylo toto:

Trojzubec vystoupavý (*Danthonia decumbens*) 5!

Obsah.

	Str.
<i>Předmluva</i>	1
<i>Díl první:</i>	
Základy rostlinné sociologie.	
I. Pojem rostlinné sociologie	9
II. Stanoviště, útvary (formace) a sdružení (asociace) rostlinná jako základní pojmy sociologie	12
1. Všeobecná definice	12
2. Stanoviště, sdružení a útvary v pojetí různých autorů	16
1. Stanoviště a jeho souvislost s porostem	17
2. Asociace jako základní jednotka sociologická	22
3. Poměr útvaru rostlinného k sdružení	28
III. Klasifikace útvarů rostlinných	32
1. Dominovo členění útvarů české květeny	32
2. Drudeovo třídění společenstev rostlinných (1905)	38
3. Dieľsova klasifikace útvarů rostlinných (1908, 1910)	39
4. Brockmann-Jeroschova a Rübelova klasifikace útvarů rostlinných (1912)	40
5. Warming-Graebnerovy typy útvarové (1918)	43
6. Soustava Gust. Einara Du Rietza (1921)	49
7. Rübelův systém z r. 1922	52
8. Braun-Blanquetův pokus o uspořádání společenstev rostlinných na základě jejich sociologické progrese	52
9. Pojmenování společenstev rostlinných	54
a) Terminologie národní	55
b) Terminologie latinská	55
IV. Životní či růstové tvary rostlin	62
1. Část všeobecná	62
2. Soustavy životních či růstových tvarů	65
3. Soustava Raunkiärova	67
4. Systém Warming-Graebnerův (1918)	74
5. Soustava základních tvarů podle G. Einara Du Rietza (1921)	78
6. Závěrečné poznámky	79
V. Sociologické rozborové společenstev rostlinných	82
1. Všeobecné zásady pro popisy a rozborové asociaci	82

	Str.
2. Metody pro zjišťování abundance v asociačních porostech	86
A. Metody odhadovací	86
B. Metoda váhová	89
C. Metody sčítací	90
a) Metoda Clementsova	92
b) Raunkiärova metoda valenční	93
c) Lagerbergova sčítací metoda	94
d) Metoda upsalské sociologické školy	95
e) Gleasonova modifikace kvadrátové metody	95
f) Můj systém čtvercového měření	96
g) Kritické posouzení metod sčítacích	97
D. Metody liniové	100
3. Kombinovaný odhad početnosti a pokryvnosti	103
4. Pokryvnost (dominance)	104
5. Hustota či densita druhů	107
6. Pravidla stálosti a minimi-areál sdružení rostlinných	113
a) Úvahy všeobecné	113
b) Stanovení konstante a minimi-areálu	115
c) Konstanty švýcarské školy sociologické	120
d) Asociační konstanty ve větších a menších územích	122
e) Schustlerovo pojímání konstante druhů	124
7. Příklad analýzy sdružení na stálost (konstanci) a abundance provedené švýcarskou školou	125
8. Některé zvláštní metody pro analýzy společenstev rostlinných	125
a) Hultova analytická metoda	125
b) Paul Jaccardova metoda	129
c) Schustlerova metoda pro zjišťování lokální konstante a minimi-areálu	130
d) Některé modifikace čtvercových metod	131
9. Vzorný snímek asociace provedený švýcarskou školou	132
10. Dynamická hodnota druhů	134
11. Soudružnost (sociabilita) a rozložení (repartice) druhů v asociačních porostech	135
12. Věrnost druhů	137
13. Životní síla a propagační schopnost druhů	142
14. Periodicitu druhů	143
15. Pásmoveé členění vegetace	143
16. Rozvrstvení druhů v patra (stratifikace vegetace)	144
17. Kartografické znázornění společenstev rostlinných	147
VI. Soused (sukcese) společenstev rostlinných a společenstva závěrečná (klimaxová)	157
1. Rovnováha společenstev rostlinných	157
2. H. C. Cowles jako zakladatel moderní nauky sukcesionistické	160
3. F. E. Clements a jeho škola	161
4. Švýcarská škola sukcesionistů	166
5. Jini sukcesionisté	171

	Str.
6. Různé typy sukcese	172
7. Začáteční, přechodná a závěrečná společenstva	173
8. Spěje vývoj vegetace k malému počtu klimatických závěrečných útvarů?	179
9. Metody pro snímky sukcesi společenstev rostlinných	182
Díl druhý:	
Použití metod sociologických pro výzkum lučních a pastvinných porostů.	
A. Část všeobecná	187
1. V čem spočívá prozkum lučních porostů a které otázky nutno řešit?	187
2. Floristické, oekologické a sociologické předpoklady pro rozbory lučních společenstev a obtíže s analysou spojené	189
3. Brockmann-Jeroschovo a Rübelovo třídění lučních útvarů	199
4. Oekologie trav a lučních rostlin vůbec	204
5. Kulturní louky, bonita luk a variace pícních rostlin	211
6. C. A. Weberovy výzkumy lučních a pastvinných porostů Německa	220
7. Analytické metody váhové a dvě metody Weinzierlové	227
8. Klappovy studie a rozbory hornobavorských lučních porostů	236
B. Část speciální	245
Rozbory lučních porostů Českomoravské vysočiny různými metodami sociologickými.	
1. Všeobecné poznámky o vegetačních poměrech Žďárských hor a přilehlých krajů	246
2. Nardeta v Českomoravské vysočině	251
a) Všeobecné poznámky	251
b) Nardetum č. X.	1. příloha za str. 252
c) Snímek č. I.—XX.	2. příloha za str. 252
d) Poznámky o porostu a o stanovišti (č. I.—XX.)	252
e) Zákony konstance smilkových porostů	260
f) Varianty Nardet a příbuzná společenstva v Českomoravské vysočině (snímek č. XXI. až XXVIII.)	264
g) Poznámky o porostu a stanovišti (č. XXI. až XXVIII.)	264
3. Poznámky o smilkových porostech v jiných částech území československého a v Alpách	272
4. Některé jiné luční porosty Českomoravské vysočiny	283
A. Xerofilní a subxerofilní porosty luční	284
B. Louka v Račíně	286
C. Louka s mnoha lučními typy na sever od Račína	288
D. Kulturní louky	296
Výklad tabulek	301
Seznam literatury	349
Anglické resumé: Problems and Methods of Plant Sociology and their Application for the Analysis of Meadows and Pastures	369